

Ročník: I.
December 2012

Redakčná rada

Šéfredaktorka: Monika Mačáková, VIII.A trieda

Grafická úprava: Robo Mihok, VIII.B trieda, Anička Nguyen, VIII.A trieda

Redaktorský tím prvého čísla: Táňa Nguyen, Dominika Krištofičová, Samo Krištofič, Lívia Špinerová, Lucia Gerová, Miška Trpínová, Helena Kukuľová, Nikoleta Želipská, Klára Vizárová, Simona Beštendigová, Barbora Točková
Vedenie časopisu: Naďa Hergottová - Sršienka

Odborná pomoc s grafickou stránkou časopisu: Peter Mäsiar

Svoje námety a pripomienky k časopisu posielajte na e-mailovú adresu
masiar.peter@yahoo.co.uk

OBSAH

Úvodom.....	2
Súťaž.....	5
Predstavujeme vám.....	6
Čo bolo, bolo.....	12
Zo školského denníka.....	15
Pod lupou.....	28
Miesto pre teba.....	31
Zábavníček.....	35
Smajlíček.....	37

grafické spracovanie:
Robert Mihok

Úvodom Je to neuveriteľné, ale je to tak. Bojujeme s ča-som. Všetci. Prvotina nového školského časopisu mala uzrieť svetlo stránky našej školy už začiatkom decembra. A dnes je... veď to viete. Ale aj tak sme na seba pyšní, že sme toto prvé číslo predsalen dokončili. A ktože sa vám to vlastne prihovára? Nová redakčná rada, ešte iba dvoj-mesačné bábätko. No nato, že máme len 2 mesiace sme prešli dlhú cestu, aby sa k vám, našim čitateľom, dostalo to najlepšie, čo sme schopní vymyslieť, vytvoriť, napísať, nakresliť...Ponúkame vám niekoľko pravidelných rubriík z ktorých, ako všetci veríme, si vyberiete tú svoju. A možno tých rubriík bude aj viac. Ktovie, hádam sa k nám pridajú aj ďalší nadšenci písaného slova, kreslených obrázkov, zanietení fotografi...V prvom čísle vám hneď na začiatku ponúkame možnosť zapojiť sa do sú-ťaže. Dúfame, že tak urobíte, pretože...

... ale to rozhodne neprezradím už v úvode. Veríme, že svojich priaznivcov si nájde rubrika Predstavujeme vám. V nej sa môžete dočítať všeličo zaujímavé o osobnostiach našej školy. V tomto čísle sme si dovolili vyspovedať pani riaditeľku a obe zástupkyne našej školy. Neverte tomu, že ich poznáte. Aspoň nie v tom svetle, ktorým sme si na ne posvietili. Čo bolo, bolo... Iste už tušíte, že pôjde o históriu. Len dodám, že sa bude týkať toho, ako sa zrodila naša škola a čím všetkým si prešla, kým sa z nej stala jedna z najlepšie sa rozvíjajúcich základných škôl v Bratislave (toľko môj skromný pohľad na súčasnú situáciu). Rubrika Zo školského denníka vám chce ponúknuť naše pohľady na rôzne aktivity, ktoré sú už neodmysliteľne súčasťou školského roka. Teda exkurzie, vystúpenia, konferencie, súťaže, návštevy výstav, koncertov a pod.

Určite tajomne vám znie názov Pod lupou. S detektívom Oriekom sa budeme venovať tomu, čo nás trápi, budeme poukazovať na problémy, s ktorými bojujeme. Nebudeme však len kritizovať, ale aj ponúkať pravdepodobne možné riešenia daných problémov. Miesto pre teba. Áno, je to tak. Čakáme na tvoje básničky, rozprávky, povesti, veselé či smutné príbehy, poviedky, komiksy, teda na čokoľvek z tvojho pera. Rubriky Zábavníček a Smajlíček sú určené na to, aby ňa rozosmiali i pobavili. A sme na konci. Vlastne na začiatku. Tak nám držte palce. Vaša Sršienka

Detektív Oriek

Súťaž!

Nášmu časopisu niečo chýba. Zabudla som čo! Pozrieš sa na prvú stránku? Nie na tú. Na tú úplne prvú! Už vieš, čo na nej chýba? Predsa názov nášho časopisu! Chceš sa zapojiť do súťaže o najvýstižnejší názov nášho školského časopisu a získať nejakú odmenu? Tak sa zapoj! Potrebujeme, aby si nám napísal svoj nápad. Ten najlepší spomedzi všetkých sa dostane na titulnú stranu každého čísla nášho časopisu. Tak nám napíš, nech sa časopis poteší a my s ním! Že kam? Na našu novú emailovú adresu casopishubeneho@gmail.com. Do predmetu uveď SÚŤAŽ.

predstavujeme
Vám

V tejto rubrike by vám rada naša redakčná rada sprostredkovala zaujímavé stretnutia s výnimočnými osobnosťami našej školy. Určite nám dáte za pravdu, že k nim rozhodne patrí ten, kto je hlavou väčšiny zmien. Kto to je? Ak ste dostatočne zvedaví , čítajte ďalej...

predstavujeme
Vám

Pani riaditeľka Tatiana Kizivatová učí na tejto škole už 4 roky. Jej najobľúbenejšie farby sú pestré, k jej top knihám patria knihy od spisovateľa Simela a kniha Spratek. Nemá rada kôpor a jedlá z paradajok. V živote by nezjedla morské živočíchy.

Aký predmet ste mali najradšej?

Bola som veľmi dobrá v slovenčine, ale môj najobľúbenejší predmet bol telocvik. Našu školu som reprezentovala v gymnastike.

Čo by ste chceli zmeniť na našej škole?

Ja si myslím, že sa mi podarilo už veľa vecí. Najnovšia moja vízia je zriadiť miesto vrátnice recepciu...

predstavujeme
Vám

... a urobiť pre rodičov mini kaviarničku-mini bar. Keď ráno prinesú deti do školy, aby si rodičia spolu pokecali. Chcela by som ešte zmeniť našu veľkú telocvičňu na dve, jednu väčšiu a jednu menšiu.

Aké vlastnosti si ceníte na deťoch? Najdôležitejšia je úprimnosť, čestnosť a pravdovravnosť. Aby ľudia používali zdravý sedliacky rozum.

Máte pre nás pripravené nejaké vianočné prekvapenie?

Ja som teraz vyvesila na stránku školy aktivity, ktoré nás čakajú, netýka sa to materiálnych vecí, ale aktivít, ktoré pre nás pripravili učitelia.

predstavujeme
Vám

Pani zástupkyňa Olga Mäsiariková učí na našej škole už 34 rokov. Jej obľúbené farby sú hnedá a bordová. V detstve mala andulku, ktorá vedela rozprávať. Počas Vianoc si rada pozrie rozprávku Princezná so zlatou hviezdou na čele.

Čím ste chceli byť, keď ste boli malá?

Vždy som chcela byť učiteľkou.

Čo si myslíte, aké sú deti na našej škole?

Vtipné, hravé, veselé.

Prečo ste chceli byť zástupkyňou?

To nie je o tom, mňa o to požiadali.

Ktoré koláče pečiete na Vianoce?

Medovníčky, orechovníky, makovníky, kysnuté koláče.

predstavujeme
Vám

Pani zástupkyňa Majka Dolnáková učí na Hubenke 16 rokov. Jej obľúbenými jedlami sú tie z cestovín, v škole sa vždy najviac tešila na ruštinu, nemčinu a slovenčinu. Medzi zvieratá, pred ktorými má rešpekt, patria medvede, veľké psy a hady.

Čím ste chceli byť, keď ste boli malá?

Chcela som byť učiteľkou a herečkou.

Čo si myslíte, aké sú deti na našej škole?

Rozhodne sa zlepšili. Sú ochotnejšie, disciplinovanejšie, kultivovanejšie...

predstavujeme
Vám

Prečo ste chceli byť zástupkyňou?
Pretože môžem robiť veci nielen
pre jednu triedu, ale pre celú školu.
Aké vianočné zvyky sú tradíciou vo
vašej rodine?

Hádzanie orechov do kútov,
šupinky z kapra pod tanierom,
reťaz okolo stola, dvere označené
vianočným symbolom, môj manžel
chodí po byte so svetielkom.

Pani riaditeľke i obom pani
zástupkyňiam ďakujeme za rozhovor.

Interview pre vás pripravili:

Helena Kukuľová, Miška Trpínová,
Linda Bukovská, Nikoleta Želipská,
Klára Vizárová, Simona Beštendigová
z V.A triedy.

ČO BOLO, BOLO

Ako a prečo vznikla naša škola?

Na položenú otázku sa vám pokú-
sime odpovedať práve na tomto
mieste v niekoľkých číslach nášho
časopisu. Výstavba sídliska Krasňany
sa začala v roku 1949. Prvá škola
v Krasňanoch – Jedenásťročná
stredná škola Hubeného 21 – bola
otvorená 1.9.1953. Jej riaditeľom
bol A. Baláž, neskôr to bol Ladislav
Hotový.

Dvere našej školy sa prvý krát ot-
vorili žiakom dňa 1.9.1953.

ČO BOLO, BOLO

V rokoch 1958/1959 nastal veľký prísun obyvateľstva a jedenástoročná škola už nestačila potrebám obyvateľov. Učilo sa v nej na dve až tri zmeny. Vyriešením situácie bol odsun žiakov 3. stupňa na SVŠ

Metodova ul. v septembri 1960.

Škola na Hubeného ulici 21 sa mení na Základnú deväťročnú školu školu, ktorú navštevujú žiaci od prvého ročníka až po ten deviaty. Nastal však problém. Škola bola natoľko vyťažená, že sa učilo aj v miestnostiach pre družinu, v kabinetoch, skleníkoch a vo vestibule školy.

Tento problém bol vyriešený postavením druhej školy na Kadnárovej ul. č. 5, ktorej riaditeľkou bola Veronika Gužíková. Prešli do nej žiaci aj učitelia zo ZDŠ Hubeného 21.

ČO BOLO, BOLO

Vedenie školy v roku 1971

Riaditeľ: Jaroslav Ferianc

Zástupca riaditeľa: Libuša Dvorská

Zástupca riaditeľa: Emil Vozár

Tajomníčka: Plšková Helena

Rubriku pripravujú

Dominika Krištofičová

Samuel Krištofič,

VII.B trieda

Zo školského denníka

3. september 2012 alebo dva pohľady na začiatok školského roka

Prvý pohľad

Opäť je tu školský rok. No nie taký ako ten minulý. A ani taký ako tie predtým. Prechádzam bránou mojej novej školy. Nikto zo žiakov ma nezdraví, skôr si vymieňajú zvedavé pohľady. To je tá nová? – zrači sa v ich očiach. A ja nemo závidím kolegyňiam, ktoré sa priateľsky zdravia s deckami, prehodia s nimi zopár slov. Aj ja som to podobne prežívala... ešte minulý rok v septembri...

Predsa sa však čosi nemení. S keyboardom pod pazuchou si to mierim na pasovanie malých prváčikov. Je to úžasné. Plná jedáleň rodičov, rozjarených tvári, trpezlivých usmerňovaní ... Pár tónov zvučky, zopár akordov a už vchádzam do mojej triedy. Vítajú ma usmiate tváre, ktorých mená sa snažím zapísať si do pamäti. Odchádzam zo školy a vtedy sa to stane. „Pani učiteľka!“ objímajú ma moje piatačky. Už nie som cudzinkou odniekiaľ.

Sršienka

Druhý pohľad

Po slávnostnom otvorení nového školského roka 2012/2013 a pasovaní nových prváčikov za žiakov školy mala naša škola ešte jeden nevšedný bod programu. Vďaka svojim sponzorom mohla otvoriť novú počítačovú MultiPoint učebňu. Na Slovensku je zatiaľ jednou z dvoch škôl s takouto učebňou, a tak nás teší, že sme opäť o krok vpred pred inými školami.

Nová učebňa umožňuje učiteľovi naraz centrálné koordinovať prácu všetkých žiakov.

Technológia navyše pomáha šetriť náklady, pretože úspora financií na hardvér, energiu a údržbu IT môže pre školu predstavovať až 66%. Žiaci na prácu nepotrebuju kompletné PC.

Postačuje im monitor, klávesnica, počítačová myš, prípadne slúchadlá a mikrofón. Vďaka jedinečným používateľským účtom má každý žiak svoje vlastné prostredie a pracovnú plochu, pričom sú všetci pripojení k danému správčovskému počítaču alebo serveru.

Zastaranú učebňu prerobila škola na moderné pracovisko počas leta v spolupráci so spoločnosťou Microsoft Slovakia, ktorá pre tento projekt oslovila svojich partnerov Hewlett-Packard Slovakia, s.r.o., exe spol. s r. o a eDsystem SK, ktorí tiež prispeli k realizácii projektu.

Všetci učitelia školy navyše počas leta absolvovali aj špeciálne školenie k efektívnemu využívaniu MultiPoint technológie. Iniciatívu našej školy ocenil aj p. starosta Peter Pilinský.

Z blogu našej školy

Zo školského denníka

10. september 2012

Interaktívna putovná výstava s tematikou energie 3. tisícročia umožnila žiakom z 3.B pochopiť dôležitosť a nevyhnutnosť úspor energie. Žiaci mali možnosť so všetkými exponátmi pracovať a vyskúšať si ich.

Výstava ukázala, ako môžu deti prakticky aplikovať nadobudnuté teoretické poznatky o úspore energie a nových technológiách do svojho každodenného života.

Súčasťou výstavy boli originálne interaktívne exponáty (parný stroj, Stirlingov motor, veterná a fotovoltaická elektrárňa, uhoľná baňa, auto na hydrolyzu...), rôzne pokusy a cvičenia. Žiaci si bicyklovaním na hybridnom bicykli vyskúšali, koľko energie stojí rozžiariť žiarovku ... Na zmenšenom modeli úsporného bytu vypátrali, kde všade sa dá energiou šetriť. A to nie je všetko...

Prostredníctvom pútavých exponátov, početných aktivít a pokusov boli žiaci motivovaní k prebudeniu záujmu o prírodné vedy. Žiaci majú preto šancu svojim konaním ovplyvniť ďalšie smerovanie tejto spoločnosti.

PaedDr. Elena Bolfová

21. september 2012

V piatok popoludní sa viac ako 80 detí našej školy zúčastnilo zápasu ŠK Slovan Bratislava a FC Nitra na bratislavských Pasienkoch. Účasť na zápase bola súčasťou projektu, ktorý je zameraný na zatraktívnenie možnosti aktívneho trávenia voľného času doma, na školách, ako aj priamo na štadióne.

Projekt Mladý slovanista chce na báze dobrovoľnosti žiakom I. a II. stupňa základných škôl hravou formou predstaviť futbal ako fenomén dnešnej doby a výborný spôsob trávenia voľného času. Za pomoci partnerov boli pre deti vo funzone pripravené rôznorodé aktivity vedené animátormi klubu. Bolo pripravené občerstvenie, na štadióne už čakali futbalisti, ktorí deťom pred zápasom rozdávali podpisy. Samozrejmosťou boli nielen teplé deky, zabezpečená doprava na štadión, ale aj pripravené súťaž, kde deti povyhrávali zaujímavé ceny.

Myslíme si, že belasí tento zápas vyhrali aj vďaka nadšenému detskému povzbudzovaniu ;)

PaedDr. Elena Bolfová

Zo školského denníka

18. október 2012

So zalepenými očami sa stretávame na Hlavnej stanici. Časové znamenie ohlásilo 6 hodín... Sme plní očakávania...

Asi sa pýtate, čo robíme tak skoro ráno na stanici. Budete prekvapení, ale my dnes nejdeme do školy. Čaká nás dlhá cesta do Banskej Bystrice a späť, aby sme v rámci exkurzie navštívili dve expozície Literárno- hudobného múzea. Skvelú náladu nám nedokáže pokaziť ani výluka vlakov, hoci práve pre ňu meškáme na prehliadku Bábkarského salónu i expozície ľudových hudobných nástrojov.

Všeličo nové sa dozvedáme a veľmi pozorne si vyplňame pracovné listy. A už nám ostáva len návšteva obchodného centra Európa, kde určite nezaháňame hlad po vedomostiach. Po naplnení brušiek (ani by ste neverili, koľko sa toho zmestí do niektorých z nich) sa kratučko zastavujeme v obchodoch a potom už šup do vlaku.

Keďže na ten nemáme miestenky, nastáva čas na improvizáciu a diplomáciu pani učiteliek Jančinovej i Janičkovej. Neuveriteľné, ale napokon všetci sedíme.

Na stanici v Bratislave už čakajú rodičia. Hurá, konečne postel!

Sršienka

24. a 29 október 2012

Október – Mesiac úcty k starším. S pekným programom plným básničiek i pesničiek sme potešili tých skôr narodených v Nemeckom kultúrnom dome i v Domove dôchodcov v Starom Meste. Úsmevy i slzy dojatia nás nenechali na pochybách. Náš program sa určite páčil.

Sršienka

Október 2012

O tom, že jeseň prináša z polí a záhrad krásnu pestrofarebnú úrodu, sme sa už neraz presvedčili. Pre našu základnú školu sa už stalo pravidlom, že vždy na jeseň vyhlasujeme tekvicový festival. Inak tomu nebolo ani tento rok. Náš školský klub detí vyhlásil už v poradí 5. ročník výstavy tekvic.

Deti si doma s rodičmi a starými rodičmi pripravili rôzne výtvy a potvory z tekvic a doniesli ich do školy. Tekvice skrášlili nielen vestibul školy, ale boli vystavené aj v chodbe ŠKD.

Výzdoba chodieb svedčí o zodpovedne pripravenej akcii učiteliek, šikovnosti a nápaditosti rodičov a starých rodičov. Najviac však vynikli ráno a večer, keď sa rozsvietili. Vtedy upúťali pozornosť každého okoloidúceho.

Už teraz sa tešíme na šiesty ročník nášho tekvicového festivalu.

Dana Osuská, vedúca ŠKD

Zo školského denníka

9. november 2012

Milý denníček, dneska bol veľmi haluzný deň! Boli sme totiž v Slovenskej filharmónii, čiže sme sa (vd'akabohu) neučili :D . Miestnosť, do ktorej nás učitelia vopchali, bola OBROVSKÁ. No dobre, nebolo tam až tak veľa stoličiek, skôr kresiel, a to pohodlných. Hneď ako som si sadla na miesto, dnu napochodovali vojaci. Naozaj! Ak si dobre pamätám tak francúzski a ruskí. Bubnovali tak silno, až som skoro dostala srdcový kolaps a nebola som určite jediná. Nakoniec som ho nedostala. Pán moderátor na pódiu začal niečo vyprávať, ten tam stále niečo hovoril. Potom začali hudobníci hrať hudbu. Pôvodne to mala byť vojenská hudba, ale mne to na začiatku pripadalo ako hudba na bál. Na začiatku bol taký melancholický motív, ale postupom času začal silnieť a silnieť až napokon vypukol do úúúúúúúúplneho šialenstva. Hudobníci trieskali ako odušu na nástrojoch, až som si myslela, že som ohluchla. Uvedomila som si, že to bude asi tá slávna vojna. Potom hudba začala byť o niečo veselšia až nakoniec skončila.

Bol to pre mňa vážne fascinujúci zážitok nechať sa unášať hudbou. Ale aj tak musím podotknúť, že vojna je pre mňa vážne orech, nie oriešok. Teším sa už na ďalší koncert a dúfam, že pôjdeme nabudúce na niečo príjemnejšie ako je "vojna" 😊

Táňa Nguyen a Anička Kušková, VIII.B trieda

Streda 14. november 2012

Budú futbalky naše?

Tak toto sme netušili ani náhodou, ale robili sme pre to všetko. Teda aspoň my piataci. Deň vopred sme si vyzdobili triedu a ráno sa to u nás teda poriadne belaselo! Pre školu sme získali za našu triedu plný počet bodov.

Sršienka

21. november 2012

Zase sme sa jednu hodinu neučili. Tešila som sa, že nás prišlo opäť navštíviť sláčikové kvarteto, či skôr kvinteto. Pripravili si pre nás ďalšie zaujímavé skladby, ktoré nás potešili.

Lucia Gerová, V. A trieda

4. december 2012

Každý vie, že vianočná špirála je plná vianočných prání. Nikto by ju nemal prekročiť, lebo sa jeho pranie nesplní. Podávanie sviečky bolo pre mňa magické.

Nikoleta Želipská, V.A trieda

Zo školského denníka

5. december 2012

Navštívil nás Mikuláš. Bolo to milé prekvapenie. Prišiel s anjelmi a čertmi. Keď zaklopali, všetci sme sa zľakli. Čerti nás pokreslili čiernou farbou po tvári. Zaspievali sme im pesničku a tak sme si vyslúžili sladkú odmenu.

Simona Beštendigová, V.A trieda

6. december 2012

Školská vedecká konferencia na tému Krasňany priateľské k ľuďom a prírode. Páčili sa mi všetky projekty, lebo boli zaujímavé, a vo všetkých projektoch sme sa dozvedeli niečo iné. Bolo to veľmi zaujímavé. Niektorí ich dokonca hovorili v nemčine alebo v angličtine. Najlepšie bolo to, že z našej triedy sme sa do projektu zapojili všetci. Určite to bola najlepšia akcia za prvý polrok.

Nikoleta Želipská, V.A trieda

6. december 2012

V tento deň celá naša škola žiarila aktivitou. Doobeda vedecká konferencia a tvorivé dielne, popoludní nás čakali vianočné trhy. Trhy, to muselo vzniknúť od slova trhnúť si. Každý si však trhol inak. Jedni trhli pre svoju triedu veľa peňazí za výrobky, ktoré predávali. Iní si mohli trhnúť nohou, lebo mali zlé miesto na predaj. Väčšinou sa však vynašili a predali niečo utŕžili. Aj ja som si trhla všeličo. Moju triedu som videla v maximálnej spolupráci. Jedni predávali výrobky, ďalší sa starali o hladošov a smádošov, keďže súčasťou nášho stánku bolo i občerstvenie, iní vydávali peniaze... Moje decká boli jednoducho skvelé! Ja som sa snažila prispieť k predaju lákaním okoloidúcich, keďže nám reklamné oddelenie trochu zlyhávalo. A tak som napokon utŕžila laryngitídu.

Sršienka

8. december 2012 - po prvýkrát

Pred Nemeckým kultúrnym domom sme nielen spievali, ale aj recitovali básne. Bol tam aj pán starosta Rače. Keď sme skončili vystúpenie, tak prišiel aj Mikuláš. Boli sme veľmi šťastní, že sme dostali balíčky s prekvapením. Dospievali sme a išli sme domov.

Simona Beštendigová, V.A trieda

8. december 2012 - po druhýkrát

Sobota? No a čo! Mrzne? Nech! Podstatné je, že máme dobrú náladu a chuť recitovať a spievať (kurníkšopa, len keby mi nemrzli prsty na keyboardel). A to priamo na vianočných trhoch pred Nemeckým kultúrnym domom. Nielen my, ale aj pán zvukár je skvelý. A rodičia? Tí sú úžasní! Sú tým najlepším publikom, aké si možno želať.

Sršienka

Zo školského denníka

14. december 2012

8.00 Čaká nás vystúpenie na Hviezdoslavovom námestí. Tešíme sa.

11.00 Prechádzame si číslo za číslom nám už známy program.

14.30 Nakladáme keyboard do auta našej pani zástupkyne Majky.

14.50 Stojíme v električke (to sa dalo čakať).

15.20 Konečne v Carltone na stoličkách čakáme na paniu, ktorá má kľúčik od miestnosti, kde si môžeme zložiť veci.

15.55 Prichádzame pred mikrofóny plní nadšenia i očakávania.

16.00 Vystupujeme. Keyboard znie akosi čudne (to sa nedalo čakať).

Žeby ochorel? Navyše ho veľmi zle počujeme! Zato dym z údeného prasiatka cítime úplne zreteľne.

16.35 Posledný potlesk publika. Pokazil sa nám keyboard alebo bola chyba niekde inde???

16.40 Chvalobohu, keyboard je v poriadku. Zato ozvučenie nášho programu nebolo v poriadku. Záhada je vyriešená.

18. december 2012

Výzdoba telocvične. Žasneme nad skvelými nápadiami...

Skúška programu na Vianočnú akadémiu. Nástupy, odchody, nástupy, odchody, nástupy, odchody... Ktože by to nemal rád? NIKTO!

Konečne sa spúšťa celý program s'aby generálna skúška, lenže iba s improvizovaným ozvučením. Všetci účastníci si dnes zaslúžia medailu za statočnosť, všetci vyučujúci dve.

Sršienka

19. december 2012

V škole vládne akési zvláštne napätie. Ešte posledné rozospievanie sa, preskúšanie nejakých tých nástupov, prespievanie si pesničiek, ostatné úpravy v telocvični... a už sa valí technika. Pán Chovanec má plné ruky práce, pán učiteľ Peťo plné ruky káblov. Bývalý deviatak Miško rozhodne nesedí so založenými rukami. Videla som to už viackrát, ale pochopiť to???

A už sú mikrofóny na svojom mieste a my si skúšame aspoň postaviť sa k nim a zarecitovať či zaspievať niečo. Všetci si želáme len jedno, aby sa konečne začala... Vianočná akadémia.

Lucie

Špirála

Konferencia

Výlet do Banskej Bystrice

Pasovanie prvákov

25

Akadémia

26

Slovan

pod lupou

záhada zasekávajúcich sa tabúľ
Vyzerá to tak, že keď základná škola na Hubeného ulici spí, vkradne sa oknom 2.C škriatok a behá po chodbách od škôlky až po 9.B a keď sa mu náhodou zapáči nejaká trieda, vkradne sa do nej a začne sa tam hrať z tabuľou. Čarbať po nej, zdvíhať ju, posúvať ju hore a dole, hore a dole, hore a dole...

Keď už začína svať a pán školník otvára hlavné dvere, vykradne sa oknom v 8.A, zlezie po vysokej borovici a zmizne niekam preč. Tabule sa potom počas vyučovania zasekávajú a stáva sa, že sa s nimi ťažko narába. Detektívovi Oriškovi to nedá spať a rozhodol sa ísť veci na koreň.

pod lupou

Teda že si na záhadného škriatka počká... Strážil niekoľko nocí, ale nikoho v triedach neprichytil. Zamyslel sa, podumal a predsaden na niečo prišiel. Najskôr sa obracia k nám deťom:

„Budte opatrné, keď budete narábať s tabuľou, aby ste ju nasilu nevytlačili príliš vysoko alebo priveľkou silou nestlačili príliš nízko!“

Ale možno je pes zakopaný celkom inde. Preto sa obracia na dodávateľa našich tabúľ:

„Mohli by ste sa nám na tie tabule pozrieť, či v tom nie je aj nejaký technický problém?“

S úctou len a len Váš detektív Oriášok.

pod lupou

Pripravila:
Lívia Špinerová,
V.A trieda

Miesto pre teba

Miesto pre teba

Kapor na saniach

Na Vianoce kapor sa balí,
do kufra si sane zbalí.
Nevie sa už dočkať jari,
keď odletí do teplých krajín.

Na saniach nám jazdí kapor,
zabudol si vypnúť motor.
Santa začne panikáriť:
„Kde mám sane, chcem sa zbalíť!“

Zrazu padá kufor zhora,
natešený Santa volá:
„Kufor môj, ty si sa vrátil!
Myslel som, že si sa stratil!
Myslel som, že si mi utiekol,
že si sa mi pri slnku upiekol.“

Hanka, Terezka B., Linda, V.A trieda

O šarkanovi Popletkovi

Jedného chladného rána sa Tomáško zobudil zavčias. No jasné, veď má jesenné prázdniny! Tomáško sa chytro obliekol obul a hurá púšťať šarkany! Tomáškov šarkan má veľké veselé zelené oči, červené líčka a dlhokánsky pestrofarebný chvost.

Za domom na kopci ho už čakali jeho kamaráti Oliver a Danka. Hop! A už sa vznášal jeden. Hop! A už aj druhý šarkan je vo vzduchu. Ale ako na potvoru Tomáškov šarkan nie a nie vzlietnuť. Len čo sa dostal na úroveň kríkov, zaplietol sa do svojho dlhého chvosta. Na druhý pokus sa zakliesnil medzi vetvami starého dubu.

„Čo to vystrájaš?!“ klope si po čele Tomáško.

„Len som sa chcel pozrieť, aké je to lístie pekne zafarbené,“ začervenal sa šarkan.

„Ty si my teda pekný Popletko,“ smeje sa Tomáško, „asi ťa tak aj budem volať, čo povieš?“

„No, to sa mi asi hodí najviac.“

„Tak poď. Keď to nejde, radšej to skúsime zase zajtra.“ A tak sa Tomáško pobral domov.

Na druhý deň vyšli Tomáško a Popletko na kopec, aby to skúsili znova. Ako si tak Popletko poletoval, zadul silný vietor a pretrhol motúzik, na ktorom bol uviazaný.

„Ach nie!“ zvolal Tomáško.

„Neboj sa, ja tvojho šarkana odnesiem do šarkanej školy, aby sa tam všetko potrebné naučil. O dva týždne sa vráti späť,“ sľuboval vietor.

Prešiel týždeň, potom druhý a Popletko sa vrátil domov. Ale teraz nevrážal do stromov ani do kríkov. Teraz sa ľahučko vznášal po oblohe.

A tak sa z popleteného šarkana stal šarkan múdry. A teraz sa už Tomáško mohol zabávať zo svojim kamarátmi a veselo si púšťať svojho šarkana Popletka.

Vyfarbi si tohto veselého šarkana ako len chceš.

Lívia Špinerová, V.A trieda

Miesto pre teba

Nočný výlet

„Rýchlo sa vyparime, kým budú ostatných kontrolovať!“ potiahol ma Roland od môjho spacáku na školskom linoleu.

„A Isabela čo?“ záúpela som a ukázala na prichádzajúcu ryšavku v hedom dlhom tričku a modrých tepláčkoch. Nastalo ticho.

„Tak dobre!“ riekol napokon. Na jeho tvári sa zjavil rebelský úškrn. Hnedé vlasy a iskríčky v zelených očiach, bolo to jasné znamenie.

Bela asi tušila, čo sa chystá, a preto pridala do kroku. Na tvári jej hralo to isté, čo Rolandovi. V očiach sa jej roztancoval malý modrý ohníček. „Ako každý rok?“ opýtala sa, prekrížila si ruky na hrudi.

Bola to naša tradícia. Každý rok skúmame do detailov časť našej školy. „Tradícia, je tradícia!“ chytila som sa na ich vlnu. V zelených očiach mi blýskal plameň nedočkavosti. Zopla som si vlasy do vysokého chvosta na temene hlavy a ukázala smer našej púte.

Prvý vyštartoval Roland, potom Bela a nakoniec ja. „Profesor! Do skrine! Do skrine!“ šeptom skríkol Roland. „Otvorená skriňa na pravoboku!“

Pretočila som očami nad jeho trápnyimi hláškami. Pri našom výlete treba podstupovať aj riziko postúpania si po nohách. Na mojej pristála Bela a na jej Roland. Chrptom som narazila do zadnej časti skrine. Keď som si uvedomila, čo sa stalo a aký som počula zvuk, padacie dvierka na zemi si ani jeden nevšimol. Prekvapení sme spadli na malý tobogán pod nami.

„Bolo to rýchle,“ poznamenala Bela a bolestivo si masírovala zadok, na ktorý spadla. Roland bol už dávno na nohách. Obzeral si miesto, na ktorom sme sa znenazdajky ocitli. „Zaujímavé miesto.“

„Viac než len to,“ vyšvihla som sa do výšky. „Knižnica!“ zapišťala som a zasnene som obdivovala obrovskú miestnosť plnú kníh. Mój raj! Štósny kníh, zväzky učebníc. Každá kniha má svoje spomienky. Každá niečo prežila so svojím autorom. Je v nich energia a časť spisovateľa.

„Okéééj! Už si sa dokochala, princezná Kniha?“ podpichla ma Bela.

„Labyrint,“ zamumlal Roland, akoby nás ani nevnímali. Hľadel na dlhé rady uličiek knižnice.

„Poďme tadeto,“ ukázala som na najzachovalejšie knihy. „Skúsiť to môžeme!“ obraňovala som sa, keď na mňa obaja zazreli. Zdvihla som ruky pred seba, akože: *ja tu nie som!* Nakoniec sa mi podvolili.

„Náhodou,“ odkašľal si Roland, „je tu pekne. Tak goticky.“

Nikdy nepochopím, aký má on vlastne vkus. Je komplikovaný.

Zrazu som začula akýsi hlas. Priateľom som ukázala, aby boli potichu.

„...Spilbergová! V každej tejto... teda jednej veľkej polici je aj tisícka kníh.

V najstaršej časti je aj...“ hlas mladej ženy sa vzdialil. Klopkanie opätokov sa vytrácalo.

„Riaditeľka?“ zašepkala Bela.

Naraz sme s Rolandom prikývli. „Mali by sme ísť!“ povedali sme svorne. Zazreli sme na seba. Zagúľala som očami a dovolila mu povedať plán.

„Takže...“ a už ho nepočúvam. Zaujala ma jedna kniha. Bola na najvyššej polici.

Rebrík som nevidela, takže som to musela vybaviť ručne-stručne. Vyhupla som sa na policu, na ktorú som došla a začala som šmátrať rukou po tenkej knihe. Keď som ju už pevne držala v ruke, víťazoslávne som zoskočila dolu.

Pri mne stáli priatelia a sledovali knihu so začudovanými výrazmi: „Čo si tam robila? A prečo si brala tú knihu?“

Prelistovala som ju. „Za pokus nič nedáme!“ Na stránkach knihy bola mapa knižnice. S knižkou som sa vybrala zaujímavou trasou a oni za mnou ako dva chvostíky.

Pred nami sa zjavili veľké dubové dvere. „Roland, otváraj!“ prikázala som.

Nevrlo stlačil kľučku a otvoril dvere. Dvere viedli do známych priestorov školy.

Riaditeľňa a kancelária. „Radšej upaľujme preč,“ zašveľil a po špičkách prešiel ku dverám.

Vycupkali sme na chodbu a šprintovali sme na „spiacie miesto školy“.

„Asi najzaujímavejší výlet za posledné roky na tejto škole!“ skonštatovala Bela. Zasmiala sa a tým odhalila nádherné biele zuby.

Prikývla som: „Tomu ver!“

Miesto pre teba

Nočný výlet

Keď som už konečne vstala, na chodbe bola profesorka a riaditeľka Spilbergová. Rýchlo som sa vyhrabala zo spacáku. „Pani Spilbergová?“ zavola som na ňu. „profesorka Spilbergová?“ opravila som sa a smerovala som k nej.

„Áno, Bety?“ opýtala sa a pohľad upierala na mňa.

„Nachádza sa tu niekde v areáli školy nejaká knižnica?“ zadívala som sa na ňu. Blond vlasy mala zopnuté do prisneho uzla. Tvár jej zdobili jemné vrásky, ale stále to bola mladá pekná žena.

„Pokrútila hlavou: „Nie, nenachádza. Prečo?“

Vedela som, že to myslím úprimne. Tak, kde sme dopekla včera boli? „Le-len tááák! Ďakujem,“ rozpačito som sa otočila. Pobešla som, aby som bola čím skôr pri mojom spacáku. Spomenula som si, že som si tú knihu dala doň. Začala som ho prehrabávať. Zrazu som v ruke pocítila tvrdý obal... Bola to tá kniha. Rýchlo som ju prelistovala. Prázdne stránky. Nesnívalo sa mi to? V tej chvíli sa na jednej stránke objavili tri písmená. *Nie!*

Monika Mačáková, VIII. A trieda

Zábavníček

Hádanky

Prišiel k nám biely kôň,
zaľahol nám celý dvor.
Čo je to? HENS

Neje a nepije, bez
farbičiek maľuje.
Čo je to? ZÁRM

Hoc má dlhú bradu,
nevie ti dať radu.
Čo to je? AZOK

Umýva sa, vody nemá,
učeše sa bez hrebeňa.
Sadne si mi na kolená
a začne priať bez vretena.
Čo je to? AKČAM

Má sto ihiel, žiadnu niť.
Dupaf, to vie, nie však šiť.
Čo je to? OKŽEJ

Zábavníček

Hádanky

Táto kmotrička ryšavá
po lese sa túlava.
Keď sa blíži k dedine,
skryte sa, sliepky, v kuríne!
Čo je to? AKŠÍL

Každý mu to prepáči,
že všade pchá rypáčik.
Čo je to? OKTAISRAP

Pradie, pradie nite,
utká si z nich siete.
Čo je to? KÚVAP

Nohy nemá, chodiť môže,
vie sa vyskočiť z vlastnej kože.
Čo je to? DAH

Hádanky pripravila
Barborka Točková,
IV.A trieda

SMAJLÍČEK

VŠETKY TIETO VECI
SA NAOZAJ UDIALI NA NAŠEJ
ŠKOLE

Učiteľka: „ Prosím, prečítaj mi druhú strofu.“

Žiak: „ Hmmm...“

Učiteľka: „ Ty nevieš, čo je strofa?“

Žiak: „ Ja viem, čo je strofa, ale neviem,
KDE je strofa.“

Učiteľka: „ Čo by ste mohli spraviť
pre vašu triednu, aby bola
šťastná?“

Žiak: „ Odísť do inej školy...“

Na hodine biológie sa pýta učiteľka žiakov:

„ Čo tvorí telo slimáka?“

Žiak pohotovo improvizuje:

„ Sliz a oči?“

Decká nespokojne pobehujú
po vestibule na 1. poschodí. Pani
učiteľka sa ich pýta:

„ Koho hľadáte?“

„ Pani riaditeľku.“

„ A prečo ju hľadáte?“

„ No aby nám otvorila triedu!“